

РЕШЕНИЕ

№ 6136

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6834** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Р. К. В. и А. И. А. срещу Решение № 83 от 14.07.2020г. на Държавна комисия по хазарта. Делото се разглежда за втори път от настоящата инстанция, след постановяване на Решение № 8120 от 05.07.2021г. по административно дело № 3966/2021г. по описа на ВАС. С последното е обезсилено Решение № 310/18.01.2021г. на АССГ по АД № 7613/2020г. по описа на съда и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав при съответно определяне и конституиране на страните. В тази връзка по делото е конституиран Изпълнителният директор на НАП, в качеството му на правопреемник на Държавна агенция по хазарта, а не Националната агенция по приходите. С жалбата се въвеждат твърдения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Посочва се, че в решение № 48/25.03.2020г. не е посочен начален момент, от който започва да тече срокът за изпълнение на разпореждането по чл.85 ал.2 от ЗХ. Срокът за отстраняване на обстоятелството, което е било основание за временно отнемане на лиценза, не е изтекъл и не са съществували основанията по чл.86 ал.1 т.7 от ЗХ за окончателно отнемане на лиценза за организиране на хазартни игри. Излага се още, че след като Решение № 48/25.03.2020г. не е влязло в законна сила към 14.07.2020г., то не би могло да послужи като основание за окончателно отнемане на лиценза. В проведеното публично съдебно заседание на 11.10.2021г., жалбоподателят, чрез процесуалните си представители адв.Н. Б. и адв. В. С. поддържат оспорването на решението. Молят да бъде постановена неговата отмяна, както и да се присъдят

направените разноси в процеса, за които представят списък. В защита на основателността на аргументите в жалбата са депозиран и писмени бележки, в които са развити подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт.

Ответникът – Изпълнителен директор на НАП, чрез процесуален представител юр.к. Н. Г. оспорва жалбата. По същество моли за нейното отхвърляне и потвърждаване на издаденото решение. Представя писмена защита. Заявено е и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

В полза на жалбоподателя [фирма] е бил издаден на 05.02.2020г., на основание чл.34 ал.1 от ЗХ, лиценз за организиране на хазартни игри: залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, със срок на действие 10 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1215.

С АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ, са установени публични задължения на [фирма] в размер на сумата от 328 882 670.98 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за периода от 18.12.2014г. до 31.12.2019г., ведно с лихвите върху главницата.

С уведомление, изх. № 208/14.02.2020г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по прилагане на ПАМ - отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1215/05.02.2020г. Дружеството е уведомено, че може да представи обезпечение в размер на главницата 261 164 894.80 лв. и лихвите 67 717 779.18 лв., в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. То е връчено на представител на [фирма] на 14.02.2020 г.

След изтичане на срока по уведомлението, председателят на ДКХ е внесъл предложение, изх. № 000030-404/24.03.2020г. за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството в размер на 328 882 670.98 лв. Посочено е, че АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ не е влязъл в сила, тъй като е оспорен пред АССГ. Изложено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

Издадено е решение № 48/25.03.2020 г., с което на основание чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, на [фирма] е наложена ПАМ, а именно: временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за което е издадено удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г. С него е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение в тримесечен срок.

С решение № 3496/01.07.2020г., постановено по адм.дело № 2901/2020г. АССГ, II-ро отделение, 41 състав, е отменено Решение № 48/25.03.2020г. на ДКХ.

Този съдебен акт към настоящия момент не е влязъл в законна сила, поради обжалването му пред ВАС на РБ и висиящото съдебно производство по адм.дело № 10195/2020г. по описа на VII-мо отделение, като е насрочено за разглеждане в открито

съдебно заседание на 06.12.2021г.

По делото е представена служебна бележка изх. № 957/26.06.2020г., от която е видно, че към 25.06.2020г. няма постъпили плащания и документи за обезпечения от [фирма] относно вземанията, установени с АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ.

Представено е и писмо от ТД на НАП „Големи данькоплатци и осигурители“, от което е видно, че в НАП е постъпил АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ за събиране на вземането и са предприети действия по събирането му, като е образувано е изпълнително дело №[ЕИК]/2020г. и е изпратено съобщение за доброволно изпълнение изх. № С200022-048-0034984/21.02.2020г. Наложени са обезпечителни мерки на обща стойност от 12 187 640.20 лева, но няма постъпили плащания за погасяване на задълженията.

По оспорване на АУПДВ № 5/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ, пред АССГ е образувано адм.дело № 2519/2020г., по което е постановено решение, с което се оставя без разглеждане жалбата на [фирма] в частта ѝ, с която се иска Акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020 г., издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта да бъде отменен за периода от 01.01.2014 г. до 31.01.2014 г., и делото в тази част е прекратено. Със същото е отменен Акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020 г., издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта в частта му за установените за периода от 01.02.2014 г. до 30.11.2014 г. публични държавни вземания- държавна такса и законна лихва /т.І.3 до т. І.22, Таблица 1 от диспозитива на акта, стр.26-стр.29 от същия/, а именно за сумата в размер обща на 19 706 089.14 лева, представляваща дължимата държавна такса / т. І.3, т. І.5, т. І.7, т. І.9, т. І.11, т. І.13, т. І.15, т. І.17, т. І.19 и т. І.21 от Таблица 1/ и законна лихва общо в размер на 10 956 934.67 /т. І.4, т. І.6, т. І.8, т. І.10, т. І.12, т. І.14, т. І.16, т. І.18, т. І.20 и т. І.22 от Таблица 1/ или общо в размер на 30 663 023.81 лева /. В останалата част жалбата е отхвърлена. Решението, в частта му, имаща характер на определение, е оспорена пред ВАС и е оставено в сила с Определение от 28.10.2020г. по АД 10811/2020г. по описа на ВАС.

С уведомление изх. № 951/26.06.2020г. жалбоподателят е бил информиран за образуване на производство по окончателно отнемане на удостоверение за издаден лиценз № 000030-1215/05.02.2020г., поради това, че не е изпълнил дадените разпореждания по чл.85 ал.2 от ЗХ в Решение № 48/25.03.2020г. и не е представил обезпечение в размер на лихвата и главницата по АУПД № 5/14.02.2020г.

Постъпил е отговор от [фирма], вх. № 1977/02.07.2020г. и вх. № 1978/02.07.2020г., в който се излага, на първо място, че Решение № 48/25.03.2020г. не е влязло в законна сила, поради обжалването му пред съда, поради което не съставлява основание за окончателно отнемане на лиценза. На второ място се посочва, че в това решение не е посочен начален момент, от който се прилага ПАМ, респ. от който започва да тече срока за изпълнение на разпореждането по чл.85 ал.2 от ЗХ.

Представена е и нова служебна бележка изх. № 1050/13.07.2020г. от директор на Дирекция „ФСДАО“ в НАП, че към дата- 13.07.2020г. няма постъпили плащания от [фирма] относно вземанията: главница- 261 164 891.80 лева и лихви-67 717 779.18 лева или в общ размер на 328 882 670.98 лева.

Направено е предложение № 000030-5644/13.07.2020г. от председателя на ДКХ, от съдържанието на което се установява, че към 13.07.2020г. дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лева и не е представило

обезпечение в размер на главницата и лихвите. Поради това следвало да бъде наложена ПАМ- окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за който е издадено удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г.

С обжалваното по настоящото дело Решение № 83 от 14.07.2020г., издадено на основание чл.86 ал.1 т.7 ЗХ във вр. чл.85 ал.1 т.1 и ал.2 от ЗХ, е приложена ПАМ- окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за който е издадено удостоверение № 000030-1215/05.02.2020г. на [фирма].

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата на [фирма] е процесуално допустима по см. на чл.149 ал.1 от АПК, защото е подадена в преклузивния срок за оспорване, считано от 21.07.2020г. и от юридическо лице с правен интерес, чиито права са засегнати неблагоприятно от издадения акт.

Разгледана по същество, съдът приема жалбата за неоснователна.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на акта, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

Оспореното решение е постановено от компетентен колективен орган по чл.18 ал.1 от ЗХ / в редакцията преди изм. ДВ. бр.69/04.08.2020г./, при спазено изискване за кворум и мнозинство по чл.25 ал.2 от ЗХ /редакцията на нормата преди изм. ДВ. бр. 69/04.08.2020г./, доколкото същото е взето от петимата членове на комисията, видно от положените подписи, и в съответствие с изрично предвидените правомощия на ДКХ, разписани в чл.22 ал.1 т.1 от ЗХ / в редакцията на нормата преди изм. ДВ. бр. 69/04.08.2020г./.

Решението е издадено и в предписаната от закона форма- чл.26 ал.1 ЗХ /в относимата към 14.07.2020г. редакция на закона/ и не страда от порок по см. на чл.146 т.2 от АПК, който да обуславя отмяната му на това основание.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 и ал.3 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

Спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, за което съдът съобрази следното:

Принудителните административни мерки са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Те са форма на държавна принуда - репресивни мерки, водещи до ограничаване на

права или вменяване на задължения. Тяхната цел е да предотвратят извършването на административно правонарушение или да предотвратят настъпването на вредните последици от вече извършено правонарушение; да преустановят вече започнало и продължаващо административно нарушение или да отстранят настъпилите вече вредни последици от него.

Принудителната административна мярка - окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри по см. на чл.86 ал.1 т.7 от ЗХ се прилага при неотстраняване в срока, определен в решението по чл.85 ал.2 на обстоятелство, което е било основание за временно отнемане на лиценза. Обстоятелството, което е послужило като основание за временно отнемане на лиценза, е визирано в чл.85 ал.1 т.1 от ЗХ- наличие на просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лв и непредставяне на обезпечение в размер на главницата и лихвите.

В случая прилагането на конкретната ПАМ е фактически обосновано с наличието на материалноправните предпоставки по чл.85 ал.1 т.1 от ЗХ, а именно: към дата 13.07.2020г. „Е.“ има просрочени публични задължения в размер над 5 000.00 лева и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите / стр.6, абзац последен/.

Безспорно е между страните, че спрямо [фирма] има издаден АУПДВ № 5/14.02.2020г. на ДКХ, за установени задължения за довносяне на дължими държавни такси по чл. 30, ал. 3 от Закона за хазарта за периода от 18.12.2014г. до 31.12.2019г. в размер на 261 164 891.80 лева и лихви в размер на 67 717 779.18 лева, или общо в размер на 328 882 670.98 лева, представляващи разлика между внесената от организатора на хазартни игри държавна такса и стойността на законово дължимата такса за организиране на хазартни игри по чл. 30, ал. 3 ЗХ.

Този АУПДВ, към момента на приключване на съдебното дирене, е частично отменен, като е отменен в частта, с която са начислени такси и лихви в размер на 30 663 023.81 лева, при което е оставен в сила по отношение на останалата част от установената дължима сума като публично вземане. Срещу дружеството е било постановено и Решение № 48/25.03.2020г., с което е отнет процесния лиценз за срок от 3 месеца, като е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение в тримесечен срок, което и към момента е предмет на висящо съдебно производство, насрочено за 06.12.2021г.

С определение № 1496/21.02.2020г. по адм.дело № 2034/2020г. на АССГ, I-во отделение, 18 състав е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу разпореждане за допускане на предварително изпълнение на АУПДВ № 5/14.02.2020г. на председателя на ДКХ.

С определение № 3959/23.03.2020г. по адм.дело № 3251/2020г. на ВАС на РБ, VIII-мо отделение е оставен в сила съдебният акт на първоинстанционния съд.

С определение № 2545/31.03.2020г. по адм.дело № 2519/2020г. е било отхвърлено искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране на допуснатото с разпореждане по чл.60 ал.1 АПК предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020г. на председателя на Държавна комисия по хазарта.

С определение № 6491/02.06.2020г. по адм.дело № 4761/2020г. на ВАС на РБ, VIII-мо отделение, е оставен в сила актът на първоинстанционния съд.

Съдът приема, че за актове от типа на процесния следва да се изхожда, като се съобрази характера и целеният ефект от принудителните мерки. В случая, това е защита на обществен и държавен интерес за възвръщаемост на определени финансови

суми към фиска. Мярката цели превенция от разходване на суми, които биха попречили на това, при наличие на обстоятелствата, допускащи налагането ѝ. Поради това, противопоставянето на други права е възможно да стане и в рамките на производството пред органа, ако се докаже, че е осигурена защитата на охранявания от законодателя с визираната норма интерес, например чрез предоставяне на надлежно обезпечение. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл. 85, ал. 1 ЗХ е недопускане на организиране на хазартни игри по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗХ при наличие на непогасени публични задължения в определен от закона размер, тъй като поведението на лицензополучателя сочи на некоректност/невъзможност да изпълнява едно от основните си задължения, а именно да обезпечава сигурността на средствата за организиране на съответния дейност, което би довело до смущения в разрешената му дейност.

По изложените съображения, съдът намира, че решението съответства както на процедурата по изясняване на релевантни факти и предоставяне на възможност за участие в същата, така и на материалния закон, като се установяват предпоставките за прилагане на ПАМ.

Фактическият състав на приложената от органа норма включва наличието на просрочени публични задължения в размер по-голям от 5000 лева, както и липсата на тяхното обезпечаване. С оглед разпоредбата на чл. 142, ал.2 от АПК, съдът, към датата на приключване на съдебното дирене, съобразява и постановеното Решение № 1412/08.03.2021г. по административно дело № 2519/2020г. по описа на АССГ, съгласно което АУПДВ, станал предпоставка за издаване на процесната заповед, е частично отменен, но и частично потвърден за задължения, които безспорно надхвърлят предвидената по закон сума от 5 000 лева.

С оглед това, съдът намира, че в процесния случай, фактическият състав за прилагане на мярката, е изпълнен.

Налице са задължения, установени с АУПДВ, които безспорно представляват публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал.2, т.3 от ДОПК. Същите не са обезпечени, нито в хода на процедурата пред ДКХ, нито в хода на производството по съдебно потвърдено предварително изпълнение за събиране на сумите от страна на НАП, което се установява от данните по делото.

По изложените съображения, решението, като правилно, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски, които представляват юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева.

По изложените съображения, съдът заключава, че предявената жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, поради което и

на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № 2230/03.08.2020г. на [фирма], представлявано от Р. К. В. и А. И. А. срещу Решение № 83 от 14.07.2020г. на Държавна комисия по хазарта.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на НАП сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: